

مروی اجمالی بر روند یارانه‌های پرداختی دولت

طی دوره ۱۳۵۲-۸۲

محمد رحیم احمدوند و سیف الله اسلامی
(کارشناس ارشد اقتصادی، معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی)

بسیاری از امور از جمله توزیع و پرداخت یارانه گسترش یافت. با پایان یافتن برنامه اول توسعه و در پی مشکلات مربوط به بازپرداخت بدهی‌های خارجی، تورم به میزان بی سابقه $\frac{35}{2}$ و $\frac{49}{4}$ درصد در سال‌های ۱۳۷۳ و ۱۳۷۴ رسید و دولت به ناچار اقدام به افزایش پرداخت یارانه نمود. با عنایت به مقدمه فوق در ادامه به بررسی روند یارانه‌های پرداختی و سهم آن نسبت به برخی شاخصهای اقتصادی می‌پردازیم. با توجه به بحثهای اخیر پیرامون نقای کردن پرداخت یارانه، در پایان مروی اجمالی بر این موضوع نیز خواهیم داشت.

۲- تعریف یارانه، هدف از پرداخت یارانه و انواع آن
یارانه یکی از ابزارهای دولت در جهت حمایت از اقشار خاص و همینطور کاهش برخی ناتوانی‌های اقتصادی است.

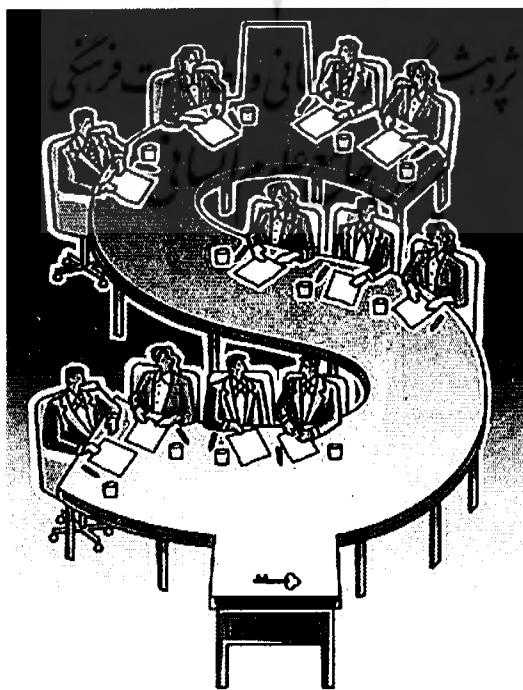
به طور کلی می‌توان گفت یارانه یکی از انواع پرداخت‌های انتقالی دولت، برای جبران پرداخت قسمتی از قیمت کالا یا خدمات مصرفی و یا نهاده‌های تولیدی است.

در نظریه‌های اقتصاد کلان یارانه‌های مصرفی در قالب تابع مصرف و تحت عنوان پرداخت‌های انتقالی دولت به مصرف کنندگان مطرح می‌شود. با وجود این، به صورت کلی یارانه می‌تواند برای تأمین سه هدف مهم اقتصادی زیر پرداخت شود.

این مقاله، با استفاده از آمار و ارقام رسمی، تصویری از روند پرداخت یارانه‌ها طی سال‌های ۱۳۵۲-۸۲، به تفکیک انواع آن را ارائه می‌کند.

۱- مقدمه

یکی از اهداف اقتصادی و اجتماعی برقراری یارانه، حمایت از اقشار محروم، کاهش فاصله طبقاتی و افزایش رفاه عمومی است. یارانه صرف نظر از نوع نظام حاکم بر جوامع، در بیشتر کشورهای مختلف توسعه یافته و در حال توسعه، پرداخت می‌شود. با توجه به شیوه کنونی و در حجم زیاد به سه دهه گذشته باز می‌گردد. افزایش حضور دولتها در اقتصاد، پرداخت یارانه نیز به تبع آن افزایش و به تدریج دامنه آن در امور مختلف گسترش یافته است. در ایران سابقه پرداخت یارانه به شیوه کنونی در ۱۳۵۰ موجب افزایش سریع تقاضای کل، هزینه‌های دولت و رواج روحیه مصرف گرامی شد. در نتیجه، با توجه به ناتوانی تولیدات داخلی در پاسخگویی به تقاضاهای جدید و نیازهای جامعه، تورم به شدت رو به افزایش گذاشت. در این راستا دولت برای پایین نگه داشتن قیمت برخی از کالاهای و خدمات مورد مصرف مردم اقدام به پرداخت یارانه کرد. با پیروزی انقلاب و در ادامه آن شروع جنگ، نقش دولت در

الف-رفع شکستهای بازار

در بسیاری از موقع شرایطی چون ضرورت تولید و عرضه کالاها و خدمات عمومی، وجود انحصارات در بازار، وجود آثار خارجی و ... پرداخت یارانه را به دلایل مختلفی ضروری می‌کند. در چنین شرایطی دولت می‌تواند با دخالت و با استفاده از ابزارهای مالی نظیر وضع مالیات و اعطای پرداخت‌های انتقالی (یارانه) بازار را به سمت تخصیص بهینه منابع هدایت نماید.

ب-تبییت قیمت‌ها

نوسانات شدید قیمتی که عموماً به صورت دوره‌ای بروز می‌کند موجب بدینی سرمایه‌گذاران و در نتیجه افت رشد و توسعه اقتصادی در بلند مدت می‌شوند، دولتها عموماً با اهرم‌های مختلف از جمله اهرم یارانه دخالت می‌کنند تا با تثبیت قیمت‌ها شرایط باثباتی بوجود آید.

ج-توزيع درآمد

از آنجاکه توزیع عادلانه درآمدهای کی از اهداف مهم سیاسی و اقتصادی و اجتماعی دولت‌هاست، دولت برای بهبود توزیع درآمد، از اهرم‌های مالی (مالیات و یارانه) استفاده می‌کند.

یارانه‌های برمبنای نحوه محاسبه آن‌ها به دو نوع آشکار و پنهان و برمبنای نوع کالاها و خدمات به سه نوع مصرفی، تولیدی و خدماتی و برمبنای نحوه پرداخت به دو نوع مستقیم و غیرمستقیم تقسیم می‌شوند.

۱-بررسی یارانه‌های پرداختی در ایران طی دوره ۱۳۵۲-۸۲
آمار و اطلاعات مندرج در جدول (۱) میزان پرداخت یارانه‌های دولت به قیمت جاری و ثابت طی دوره ۱۳۵۲-۸۲ را نشان می‌دهد. براساس این جدول مقدار یارانه کالاهای اساسی از ۷/۳ میلیارد ریال در سال ۱۳۵۲ به ۲۸/۸ هزار میلیارد ریال، به قیمت جاری، در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. این افزایش به قیمت ثابت از ۱۰/۱ میلیارد ریال به ۲۲۵۶/۷ میلیارد ریال رسیده است.

نمایش تغییرات یارانه‌ها به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۶۹ نشانده‌نده آثار مثبت کمک‌های دولت در طول برنامه اول توسعه است. اما طی سال‌های برنامه دوم به رغم اینکه دولت مبالغ بیشتری از بودجه عمومی را صرف پایین نگهداشت، قیمت مواد غذایی مصرفی و حفظ قدرت خرید جامعه کرد، در انجام این هدف چندان موفق نبود.

بررسی یارانه سرانه به قیمت ثابت نیز مؤید ادعای فوق است. گرچه یارانه سرانه به قیمت‌های جاری بیانگر روند افزایشی پوشش‌های حمایتی دولت است، اما با توجه به سطح عمومی قیمت‌ها، میزان واقعی این کمک‌ها کمتر است. در واقع، مادامی که دولت نتواند سطح عمومی قیمت‌های را کنترل کند، کمک‌های رفاهی دولت (در شرایط توزیع یکسان کلیه گروه‌های درآمدی) ممکن است آثار مثبت زیادی بر سطح رفاه عمومی نداشته باشد. بنابراین، کنترل تورم و مهمتر از آن هدفمند کردن یارانه و اختصاص آن به اقسام ضعیف جامعه (پس از شناسایی کامل) باید در اولویت قرار گیرد.

۴-نسبت یارانه‌های پرداختی به برخی متغیرهای اقتصاد کلان

۴-۱-چون ارقام یارانه‌ها در قالب هزینه‌های بودجه‌ای اعمال می‌شود،

بدون تردید نسبت یارانه به کل بودجه دولت می‌تواند به عنوان شاخص قابل اعتمادی از سیاست‌های حمایتی دولت مورد تحلیل قرار گیرد. همانگونه که در جدول (۱) آمده است، این نسبت در سال ۱۳۵۲ در حدود ۱/۴ درصد بود. بالاترین نسبت پرداخت یارانه به کل بودجه دولت در قبیل از انقلاب مربوط به سال ۱۳۵۴ (یعنی یکسال پس از افزایش درآمدهای نفتی) می‌شود که ۷/۸ درصد است. گرچه طی سال‌های ۱۳۵۲-۵۸ نسبت مخراج یارانه به هزینه‌های بودجه روند ثابتی نداشت و با نوسانات زیادی همراه بود، اما از سال ۱۳۶۹ این سهم از روند افزایشی نسبتاً بالایی برخوردار بود؛ در سال ۱۳۷۳، ۱۲/۷ درصد از کل بودجه دولت، صرف پرداخت یارانه شد. پس از این سال سهم یارانه همواره کاهش داشت. البته در سال ۱۳۸۱ به دلیل تغییر نرخ ارز سهم یارانه مجددًا افزایش یافته و در نهایت این رقم در سال ۱۳۸۲ به ۷/۹ درصد رسیده است.

۴-۲-شاخص دیگری که می‌تواند نمایانگر ابعاد سیاست‌های حمایتی دولت باشد نسبت یارانه‌ها به کل مالیات‌های دریافتی دولت است. به عبارت دیگر این شاخص نشان می‌دهد که دولت در قبال دریافت‌های خود از مردم، چقدر از آن را به عنوان پرداخت‌های انتقالی به جامعه بازگردانده است (یادآوری می‌شود که پرداخت‌های یارانه فقط در قالب تبصره (۵) قانون بودجه مدنظر است). بر اساس جدول (۱) سهم یارانه از کل مالیات‌های درسه دهه گذشته روند نوسانی داشته و از ۵/۵ درصد در سال ۱۳۵۲ به ۴۴/۴ درصد در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. درآمدهای نفتی و همینطور تغییرات نرخ ارز که همواره افزایش داشته است از علل افزایش هزینه‌های دولت از جمله یارانه‌ها و نوسانات آن هستند.

۴-۳-نسبت یارانه‌ها به تولید ناخالص داخلی شاخص دیگری است که نشان می‌دهد که چه میزان از درآمدها در یک سال صرف پرداخت‌های انتقالی می‌شود. حرکت این شاخص گرچه دارای نوسان است به مراتب کمتر از نوسانات شاخص قبلی است. این نسبت از ۴۲/۰ درصد در سال ۱۳۵۲ به ۲/۶ درصد در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. در یک دهه گذشته به دلیل هماهنگ بودن افزایش یارانه‌ها و رشد تولید ناخالص داخلی، نوسان ناچیزی در این شاخص مشاهده می‌شود؛ در سال‌های ۸۲-۱۳۸۱ به دلیل تغییر نرخ ارز، این شاخص به ۲/۴ و ۲/۶ درصد افزایش یافته است.

۵-ترکیب یارانه‌های پرداختی به تفکیک مصرفی، تولیدی و خدماتی

۵-۱-یارانه مصرفی

بر اساس جدول (۲) سهم یارانه‌های مصرفی از ۱/۵ درصد در سال ۱۳۵۲ به ۹۲ درصد در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. مروری اجمالی بر روند یارانه‌های پرداختی در طول سال‌های گذشته نشان می‌دهد که بیشترین سهم از یارانه متعلق به یارانه‌های مصرفی است. در برخی از سال‌ها (۱۳۷۴-۸۱) در حدود ۹۰ درصد یارانه‌های پرداختی دولت به یارانه‌های مصرفی اختصاص یافته است. در سال‌های دیگر نیز سهم آن بالاتر از دیگر یارانه‌ها بوده است. پائین ترین سهم از سال ۱۳۵۵ در حدود ۴۳ درصد و بالاترین سهم آن در سال‌های ۱۳۵۷-۵۸ حدود ۹۰ درصد بوده است. به هر حال دولت به دلایل سیاسی و اجتماعی همواره بیشترین مبلغ یارانه‌ها را به یارانه‌های مصرفی اختصاص داده است. بر اساس جدول (۳)، از میان یارانه‌های مصرفی بیشترین سهم متعلق به گندم بوده است (به جز چند سال که میزان یارانه‌قند و شکر بیشتر از گندم بوده است). مقدار یارانه گندم از ۱۱/۱

صادرات و واردات، بی ثباتی سیاست‌های ارزی در اثر نوسانات نرخ ارز، بی ثباتی قیمت‌ها و ...) که به نوعی بستر مناسب و پیش شرط‌های لازم در مسیر اقتصاد متکی بر نظام بازار را با مانع مواجه کرده بود، با مشکلاتی رویه رو شد. از این‌رو، با تغییر مسیر اقتصاد کشور به سمت تثبیت در آغاز برنامه پنج ساله دوم توسعه، دولت تلاش کرد این امر را از طریق تغییر رابطه قیمت و هزینه تمام شده در بازار پیگیری کند. در این مورد دولت به منظور جلوگیری از افزایش غیر واقعی قیمت تمام شده تولیدات (از طریق تقلیل هزینه سربار تولید)، به کنترل حاشیه سود تولیدکننده پرداخت. به همین لحاظ روند یارانه‌های تولیدی به سیر کاهشی خود ادامه داد به طوریکه در سال ۱۳۸۱ به ۶۲٪ درصد از کل یارانه‌ها تقلیل یافت.

کود و سم نیز از جمله نهاده‌های کشاورزی است که مشمول پرداخت یارانه هستند. افزایش شدید میزان یارانه‌این دو نهاده در سال‌های ۱۳۸۱-۸۲ بیشتر به دلیل تغییر نرخ ارز از ۷۵۰ به ۸۰۰ ریال بوده است.

۳-۵- یارانه خدماتی

دولت به منظور کاهش برخی از هزینه‌های خدماتی، برای مصرف کنندگان یارانه‌ای از خدمات عمومی یارانه پرداخت می‌کند؛ این خدمات بیشتر دربرگیرنده خدمات عمومی شهری است.

روند یارانه‌های خدماتی نشان می‌دهد (جدول ۳) که قبل از انقلاب به بخش خدمات یارانه پرداخت نمی‌شد، ولی از سال ۱۳۶۱ به بعد به این بخش یارانه تعلق گرفت. در دوره ۱۳۶۱-۶۶ سهم یارانه خدمات رو به کاهش بوده است؛ طی دوره ۱۳۶۸-۷۲ یارانه‌های تخصیص یافته به کالاهای خدماتی تا حدودی افزایش یافت، لیکن در طول برنامه دوم توسعه، با آزادسازی قیمت برخی کالاهای خدماتی این روند تغییر یافته و به ۰/۶ درصد در سال ۱۳۷۸ تقلیل یافت. با شروع برنامه سوم توسعه هر چند ناچیز ولی طی سه سال اول برنامه سوم توسعه تا حدودی سهم خدمات رو به افزایش گذاشت. تلاش دولت در جهت کنترل کردن سطح رفعه عمومی قیمت‌ها و پرداخت یارانه به برخی از شرکتهای خدماتی از دلایل مهم این امر محسوب می‌شود.

۴- یارانه بنزین

یکی از مهمترین یارانه‌های پنهان پرداختی دولت مربوط به یارانه بنزین است. براساس جدول (۴) پرداخت یارانه بنزین از ۴/۸ هزار میلیارد ریال در سال ۱۳۷۴ به ۳۵/۲ هزار میلیارد ریال در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. به عبارت دیگر یارانه بنزین از کل مبلغ یارانه پرداختی دولت در قالب تبصره (۵) قانون بودجه برای کالاهای اساسی نیز بیشتر بوده است. شایان ذکر است که محاسبات این جدول بر مبنای موضوع مورد مناقشه لحاظ یا عدم لحاظ قیمت‌های بین‌المللی صورت گرفته است.

۵- وضع یارانه در سال‌های ۱۳۸۲-۸۴

براساس قانون بودجه و مصوبه "شورای اقتصاد" در سال ۱۳۸۲ میزان یارانه‌ها در قالب تبصره (۵) در حدود ۲۴/۴ هزار میلیارد ریال تعیین و مقرر شد که بالافزایش قیمت برخی از کالاهای اساسی این مبلغ توزیع شود. با وجود این، به دلیل مسائل سیاسی و اجتماعی که در انتهای سه ماهه اول سال مذکور بوجود آمد، "شورای اقتصاد" مصوبه را اصلاح کرد و به جای افزایش قیمت، مبلغ ۴۵۰ میلیارد ریال به یارانه‌های سال ۱۳۸۲ اضافه نمود که از مبلغ فوق تا پایان سال مذکور در حدود ۱۰۰۰ میلیارد ریال آن تأمین اعتبار شد.

میلیارد ریال در سال ۱۳۵۶ به ۱۵/۸ هزار میلیارد ریال در سال ۱۳۸۲ افزایش یافته است. از آنجاکه این کالا در تأمین پروتئین و کالری گروه‌های پایین هزینه‌ای از اهمیت بالایی برخوردار است، دولت در طول برنامه‌های اول، دوم و سوم توجه ویژه‌ای به تأمین یارانه این کالای حیاتی داشته است. روند مذکور بیانگر این موضوع است که بالاترین میزان رشد مطلق یارانه این کالا در سال ۱۳۸۱ به وقوع پیوسته است و در مرحله بعد سال ۱۳۸۲ قرار می‌گیرد. به نظر می‌رسد که با افزایش فشارهای تورمی در دو سال مذکور (خصوصاً تغییر نرخ ارز) دولت سعی کرده است با پایین نگهدارتن قیمت این کالا (از طریق پرداخت بیشتر یارانه) مانع از افزایش فشارهای تورمی شود.

روغن، قند و شکر و شیر از دیگر کالاهایی است که در طول دو دهه گذشته مشمول پرداخت یارانه شده‌اند. بر حسب حجم مطلق پرداختی یارانه شیر، روغن، قند و شکر، گوشت و برنج بعد از گندم قرار می‌گیرند. شایان ذکر است که یارانه پرداختی به گوشت نصیب عموم مردم نمی‌شود و کالای مذکور منحصراً در اختیار چند نهاد و ارگان و سازمان از جمله دانشگاه‌ها، حوزه‌ها و موسسات خیریه و بن کارگری قرار می‌گیرد.

۵-۲- یارانه تولیدی

یارانه‌های مربوط به بخش تولید دائمی وسیعی دارد و از طریق سایر سیاست‌های حمایتی دولت از قبیل تحدید کالاهای وارداتی مشابه، معافیت سود بازرگانی و حقوق گمرکی، امتیازات مالیاتی، زیانکرد عملیاتی بخش‌های تولیدی تأمین از دولتی و یا تعیین نرخ‌های تضمینی و کلیه تسهیلات گمرکی، صادراتی اعمال می‌شود و از کمال‌هایی به جز سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولیدکنندگان تأمین و یا جبران می‌شود؛ در این تحلیل آن بخش از یارانه‌های تولیدی مد نظر است که از طریق سازمان حمایت تأکید بر برخی از نهاده‌های تولید کالاهای اساسی پرداخت می‌شود.

ذکر این نکته ضروری است که از زمان پرداخت منسجم یارانه در اقتصاد ایران (یعنی از سال ۱۳۵۲) سهم بسیار اندکی از یارانه‌های تولیدی به بخش صنعت اختصاص داشته است؛ در کل از سال ۱۳۷۱ به بعد بخش صنعت هیچ‌گونه پوشش حمایتی از طریق سازمان حمایت دریافت نکرده است.^(۱)

حمایت‌هایی که به بخش صنعت در حال حاضر تخصیص می‌یابد در قالب یارانه‌های پنهانی است که به صورت امتیاز به این بخش تعلق می‌گیرد. در بررسی روند یارانه‌های پرداختی به امور تولیدی (جدول ۲)، می‌توان شاهد تغییر سیاست‌های اقتصادی در اثر ضربه‌های (شوك‌های) داخلی و خارجی و کاهش سهم یارانه‌های تولیدی طی دوره ۱۳۵۵-۵۷ بود. از جمله دلایل این سیر کاهشی، حرکت سیاست‌های اقتصادی رژیم گذشته به سمت ساز و کار مبتنی بر بازار رقابتی است.

پس از انقلاب، دولت برای جلوگیری از کاهش شدید سطح رفاه عمومی و جبران آثار ناشی از جنگ و تحریم‌ها، مجبور به مداخله بیشتر در بازار شد و در شرایطی که بازار با کمبود شدید عرضه و افزایش قیمت‌ها مواجه بود به مداخله در امر قیمت گذاری از طریق پرداخت یارانه تولیدی (به منظور کنترل قیمت‌ها) پرداخت. طی سال‌های ۱۳۵۸-۶۷ با حمایت از بخش تولید، مانع افزایش بیشتر قیمت کالاهای اساسی شد. اما با شروع برنامه پنج ساله اول توسعه، به دنبال سیاست آزادسازی اقتصاد، روند یارانه‌های تولیدی کاهش یافت و با حذف یارانه بخش صنعت (از سال ۱۳۷۱) فصل نوینی در اقتصاد مذکوری که با ساز و کار بازار گشوده شد. اما این سیاست در عمل به دلیل عدم هماهنگی در سیاست‌های اقتصادی (نظیر تغییر مداوم قوانین و مقررات

میانگین هزینه یک خانوار به عنوان خط فقر نسبی، خط فقر نسبی در مناطق شهری و روستایی، در این سال، به ترتیب $20/49$ و $12/84$ میلیون ریال (رقم مذکور به صورت ماهانه به ترتیب $1/79$ و $1/07$ میلیون ریال می باشد) بود. بر این اساس، شش گروه هزینه ای در مناطق شهری و پنج گروه هزینه ای در مناطق روستایی در سال 1382 زیرخط فقر بوده اند؛ به عبارتی در مناطق شهری و روستایی کشور به ترتیب در حدود $18/5$ و $17/39$ درصد افراد جامعه در سال 1382 زیرخط فقر بسر برده اند. بر اساس جمعیت مناطق شهری و روستایی کشور در سال 1382 ($43/8$ و $23/1$ میلیون نفر) در حدود $12/14$ میلیون نفر در کشور زیر خط فقر نسبی بوده اند. از همین طریق، می توان برای سال های قبل نیز خط فقر نسبی را بر اساس آمار و اطلاعات هزینه درآمد خانوارهای شهری و روستایی کشور محاسبه کرد. جدول (۵) این محاسبه را طی 13 سال گذشته نشان می دهد.

برای بررسی دقیق آثار نقدی کردن یارانه لازم است موضوع رابه صورت کالا بی دنبال کرد. گندم بیشترین سهم رادر کالاهای اساسی دارد. براساس آمار و اطلاعات هزینه و درآمد خانوارهای شهری و روستایی (جدول ۶) مقدار مصرف سرانه نان گروه اول، دوم و سوم هزینه مناطق شهری در سال 82 به ترتیب $140/6$ ، $170/9$ و $152/3$ کیلوگرم بوده است. این مقدار برای گروه های هشتم، نهم و دهم هزینه ای به ترتیب $128/2$ ، $125/2$ و $115/9$ کیلوگرم بوده است. شایان ذکر است که سه گروه اول هزینه ای برای هر کیلوگرم نان در سال 1382 به ترتیب 744 ، 681 و 720 ریال پرداخت کرده اند در حالی که این رقم برای سه گروه بالا به ترتیب 894 ، 827 و 954 ریال بوده است. به عبارت دیگر، هر فرد در گروه های پائین هزینه ای (سه گروه فقیر جامعه شهری) به مرتب نان بیشتری نسبت به گروه های مرتفع جامعه مصرف کرده است. این در حالی است که قیمت کمتری برای هر کیلوگرم نسبت به گروه های مرتفع پرداخت شده است.

در این وضع چنانچه در سال 1382 به طور مساوی به هر فرد در جامعه مبلغی به عنوان یارانه نان پرداخت می شد از آنجا که گروه های اول، دوم و سوم به ترتیب $11/1$ ، $11/1$ و $11/7$ از سهم یارانه نان در سال 1382 را بخود اختصاص داده اند، سه گروه مذکور در واقع از این امر متضرر می شدند. از سوی دیگر گروه های هشتم، نهم و دهم که $9/8$ ، $9/6$ و $8/9$ از سهم یارانه نان در سال مذکور را به خود اختصاص داده اند از نقدی کردن یارانه منتفع می شوند. آمار و اطلاعات سال های 81 - 80 - 79 به همین صورت است. به عبارت دیگر، چنانچه در سال 1382 سیاست نقدی کردن یارانه نان اجرا می شد وضع گروه های پائینی مناطق شهری بدتر می شد. بر اساس آمار و اطلاعات جدول (۱۰) در مناطق روستایی این روند عکس مناطق شهری است: به طوری که گروه های پائین از سیاست نقدی کردن یارانه منتفع و گروه های مرتفع روستایی متضرر می شوند. ولی از آنجا که دو - سوم جمعیت کشور در مناطق شهری زندگی می کنند در مجموع سیاست مذکور به سود

بنابراین، از محل یارانه کالاهای اساسی در سال 1382 حدود 3500 میلیارد ریال کسری اعتبار یارانه ها باقی ماند. مبلغ 688 میلیارد ریال نیز کسری یارانه های مختلف (نهادهای کشاورزی 123 میلیارد ریال، مابه التفاوت نرخ ارز بخش کشاورزی و صنعت 242 میلیارد ریال، یارانه از محل بند (ب) ماده 46 قانون برنامه سوم 186 میلیارد ریال، کسری یارانه بند (ث) 30 میلیارد ریال، زیان شرکت رجاء 87 میلیارد ریال) بود؛ بنابراین در مجموع کسری یارانه ها در سال 1382 بالغ بر 4184 میلیارد ریال می شود.

این مشکل در سال 1383 نیز تکرار شد؛ به طوری که تبصره (۵) قانون بودجه این سال، اعتبار یارانه را بر اساس مبلغ اصلاح نشده سال قبل ($24/4$ هزار میلیارد ریال) در حدود 27 هزار میلیارد ریال تعیین کرد. با توجه به افزایش قیمت خرید تضمینی اکثر محصولات کشاورزی از جمله گندم، شیر، چغندر قند و ... نیاز به یارانه برای سال 1383 نیز افزایش یافت و از آنجا که دولت بنا به دلایل مختلف در هفت ماهه اول سال مذکور سیاست عدم افزایش قیمت کالاهای اساسی را در پیش گرفت، یارانه ها با مبلغی در حدود پنج هزار میلیارد ریال کسری مواجه شد. به عبارت دیگر، میزان یارانه مورد نیاز برای کالاهای اساسی سال 1383 در حدود 32 هزار میلیارد ریال بود.

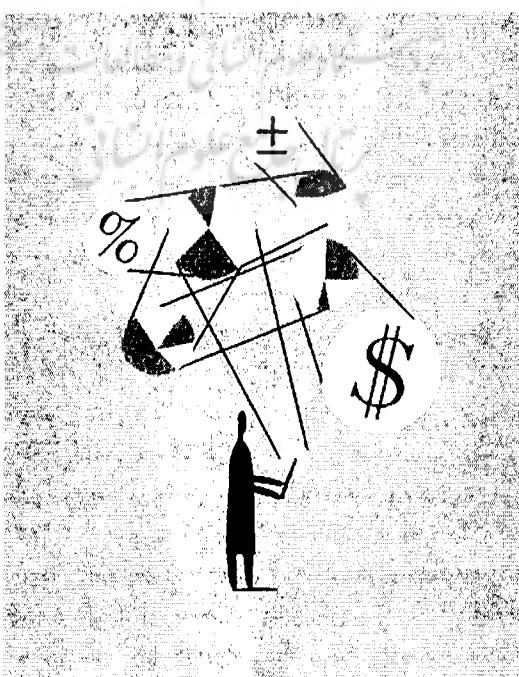
با عنایت به مصوبه کمیسیون "شورای اقتصاد"، مورخ $1383/3/16$ مبنی بر پرداخت کسری سال 1382 از محل اعتبار یارانه های سال 1383 ، یارانه ها در سال مذکور با کسری در حدود 9184 میلیارد ریال مواجه شد. بر این اساس پیشنهادهایی برای استفاده از حساب ذخیره ارزی برای تأمین کسری مذکور از طریق دولت به مجلس ارائه شد و مجلس نیز آن را مورد تصویب قرار داد و برای نهایی کردن آن به "شورای نگهبان" ارسال کرد.

در خصوص ادامه روند کنونی یارانه ها، کسری آن بستگی به میزان افزایش قیمت و میزان خرید تضمینی محصولاتی مانند گندم، چغندر قند، انواع دانه های روغنی، شیر و قیمت وارداتی برخی از کالاهای اساسی خواهد داشت. چنانچه روند سال های گذشته یارانه سال جاری تکرار شود پیش بینی می شود که برای اجرای تبصره (۵) قانون بودجه سال 1384 با توجه به مبلغ تعیین شده برای یارانه کالاهای و خدمات ($43/3$ هزار میلیارد ریال) باز با کسری مواجه شود.

بورسی نقدی کردن یارانه کالاهای اساسی

برای بررسی اثر نقدی کردن یارانه کالاهای اساسی بر طبقات مختلف جامعه می باید میزان بهره مندی و همچنین سایر عواملی که در بهره مندی گروه های مختلف درآمدی موثرند مورد توجه قرار گیرد. در اولین مرحله شناسایی تعداد افراد زیرخط فقر و درصد آن در مناطق شهری و روستایی حائز اهمیت است.

بر اساس آمار و اطلاعات هزینه - درآمد خانوارهای شهری و روستایی (جدول ۵)، میانگین هزینه سالانه یک خانوار شهری و روستایی در سال 1382 به ترتیب در حدود $40/99$ و $25/28$ میلیون ریال بوده است. بر مبنای تعیین نصف

اکثر کالاهای مشمول دریافت یارانه، دارای کشش قیمتی پایین هستند و احتمال افزایش قیمت هاتوسسط تولید کنندگان و عرضه کنندگان هنگام تغییر نظام بسیار بیشتر از سایر کالاهاست.

۵- ساز و کار قابل اعتماد و اتکایی برای پرداخت مستقیم مبلغ یارانه به اقسام مشمول وجود ندارد. بنابراین به نظر می‌رسد هزینه‌های نقدی کردن یارانه بسیار بالا و غیراقتصادی است.

با عنایت به موارد مذکور به نظر نمی‌رسد که نقدی کردن یارانه‌ها آثار مثبتی را بر اقسام آسیب‌پذیر جامعه داشته باشد، با وجود این، ادامه روند موجود نیز منطقی نیست. بنابراین به تدریج باید از حجم یارانه‌ها کاست.

در مورد بنتزین نیز واقعیت این است که صرف افزایش قیمت نمی‌تواند مشکلات موجود در این بخش را بطرف کند. به نظر می‌رسد که این امر با یابیده صورت تدریجی و در قالب یک برنامه زمان‌بندی شده اجراسود و منابع حاصل از آن صرف اقداماتی نظیر گسترش حمل و نقل ریلی، گسترش خطوط مترو، تغییر و تحول در فناوری تولید اتومبیل، فرهنگ‌سازی برای مصرف بهینه، گازسوز کردن وسایل حمل و نقل و... شود. بنابراین، با فراهم شدن زمینه‌های مذکور، قیمت نیز می‌تواند در چند مرحله به قیمت واقعی افزایش یابد.

جمع‌بندی

با عنایت به روند افزایش بیش از حد یارانه‌ها، اعم از کالاهای اساسی و انرژی، ادامه این وضع بسیار پیچیده و مشکل ساز خواهد بود. در این میان نقدی کردن یارانه‌ها گرچه ممکن است موجب تخصیص بهینه عوامل تولید و افزایش بهره‌وری، حذف رانت خواری، کاهش مفاسد اقتصادی، جلوگیری از قاچاق کالا، حضور موثر بخش خصوصی در فعالیت‌های مربوط به تولید و توزیع کالاهای اساسی و کاهش ضایعات محصولات کشاورزی شود، اما به نظر می‌رسد به دلیل آثار مستقیم و غیرمستقیم تورمی، فشار بیشتری بر طبقات کم درآمد جامعه وارد می‌کند. ضمن اینکه احتمال هزینه کردن یارانه‌های نقدی در مواردی غیر از کالاهای اساسی و ضروری بسیار زیاد است. علاوه بر این شناسایی افرادی حق دریافت یارانه و سیستم پرداخت نقدی یارانه نیز همچنان در ابهام است و مطالعه یا بررسی دقیق و کارشناسانه‌ای هنوز در خصوص آن‌ها نجام نشده است. نکته دیگری که لازم است مورد توجه ویژه قرار گیرد این است که اثر رفاهی یک مبلغ مشخص یارانه در روش‌های تخصیص مختلف متفاوت است، مشخص نیست که هر واحد یارانه در نظام فعلی در نظام پرداخت نقدی هم دارای همان اثر باشد. ممکن است تاثیر بیشتر و یا کمتری داشته باشد. در مورد بنتزین نیز گرچه ادامه روند مذکور قابل دوام نیست ولی افزایش یکباره قیمت این کالا نیز به دلیل فراهم نبودن شرایط برای ایجاد جانشین‌های مناسب برای استفاده نکردن از خودروهای سواری، ممکن است تبعات مناسبی رادر بی نداشته باشد. بنابراین، به نظر می‌رسد تدریجی کردن روند افزایش قیمت این محصول در یک دوره زمان‌بندی شده همراه با توسعه ناوگان حمل و نقل عمومی، گسترش خطوط مترو در تهران و کلان شهرهای کشور، تغییر و تحول در فرآیند ساخت انواعی اتومبیل‌های تولید داخل مطابق با استانداردهای بین‌المللی، گاز سوز کردن بخشی از ناوگان حمل و نقل کشور، فرهنگ‌سازی جهت مصرف بهینه بنتزین، کاهش رفت و آمد های غیر ضرور از طریق استفاده از شبکه‌های جدید اطلاعاتی و... مناسب‌ترین راه برای واقعی کردن قیمت آن و حذف یارانه‌های پرداختی فعلی باشد.

اقشار آسیب‌پذیر کشور عمل نمی‌کند. البته آزادسازی جهت تخصیص بهینه عوامل تولید و افزایش بهره‌وری امری الزاماً است: با وجود این، آمار و اطلاعات مرکز آمار ایران بیان کننده آسیب‌رسیدن به گروههای پائین جامعه در اثر اجرای این سیاست است. در مورد استفاده از یارانه شیر می‌توان با توجه به واقعیت جامعه شهری (هزینه صرف برای دریافت شیر یارانه‌ای) نتیجه‌گیری درخصوص نان را به شیر نیز تعیین داد. البته، نان تقریباً دارای

یک قیمت ولی شیر دارای چندین قیمت متفاوت است. بنابراین، دقیقاً این موضوع را نمی‌توان با آمار و اطلاعات به اثبات رساند. بر اساس آمار هزینه درآمد خانوارهای شهری و روستایی (جدول ۷)، مصرف سرانه شیر در سال ۱۳۸۲ در مناطق شهری کشور توسط گروههای اول، دوم و سوم در حدود $\frac{17}{4}$ ، $\frac{20}{3}$ و $\frac{17}{6}$ کیلوگرم و ارقام مذکور برای گروههای هشتم و نهم و دهم به ترتیب $\frac{3}{3}$ ، $\frac{3}{4}$ ، $\frac{8}{3}$ و $\frac{45}{4}$ کیلوگرم بوده است. همانگونه که

بیشتر نیز اشاره شد نمی‌توان عنوان کرد که گروههای مرffe جامعه از یارانه بیشتری در این زمینه برخوردار شده‌اند؛ ولی این موضوع نیز قابل ذکر است که طبقات متوسط جامعه نیز از یارانه شیر به میزان قابل توجهی استفاده کرده‌اند. در مناطق روستایی، به علت فعالیت‌های دامپروری، مصرف سرانه گروههای بالایی بسیار بیشتر از گروههای پائینی است. حتی مصرف سرانه گروههای پائینی جامعه روستایی نیز از گروههای پائینی جامعه شهری بیشتر است. اما این موضوع باید مدنظر قرار گیرد که در جامعه روستایی اساساً شیر یارانه‌ای توزیع نمی‌شود و یا درست طبی است که قابل توجه نیست.

در مورد نقدی کردن یارانه قند و شکر و روغن به دلیل کالا برگی بودن توزیع این دو کالا در وله‌های اول به نظر می‌رسد که نباید نقدی کردن یارانه‌این دو کالا با شیوه فعلی تفاوتی با یکدیگر داشته باشد و لی مواردی را می‌توان در این باره ذکر کرد:

۱- سرانه مصرف قند و شکر در مناطق شهری و روستایی باهم تفاوت دارد؛ بر اساس اطلاعات و آمار جداول (۸ و ۱۲)، در سال ۱۳۸۲، متوسط مصرف سرانه به ترتیب $\frac{14}{5}$ و $\frac{20}{1}$ کیلوگرم بوده است. بنابراین، در اثر اجرای این سیاست مناطق روستایی (بدون درنظر گرفتن گروههای کم درآمد و پر درآمد) فشار بیشتری را نسبت به مناطق شهری متحمل می‌شوند.

۲- یارانه روغن نباتی به دلیل تسلط دولت بر تولید و توزیع این کالا از نظر میزان واردات و... در بازار آزاد از قیمت بالایی برخوردار نیست. بنابراین، چنانچه دولت به همراه نقدی کردن یارانه روغن، ساز و کار این کالا را به بازار واگذار نکند، پس از اجرای این سیاست، افزایش قیمت این کالا برای همه گروههای جامعه اعم از کم درآمد و پر درآمد بسیار بیشتر از پرداختی آن‌ها از محل یارانه به مردم خواهد بود.

۳- با پرداخت نقدی یارانه (به دلیل متفاوت بودن تابع مطلوبیت سرپرست خانوار) ممکن است اهدافی را که دولت برای پرداخت یارانه دنبال می‌کند، تحقق نیابد و به انتراف کشانده شود. به عنوان مثال، ممکن است سرپرست خانوار مبلغ یارانه نقدی را به جای خرید کالا ای اساسی صرف خرید کالاهای غیر ضرور و غیر اساسی کند. تجربه سایر کشورها نیز نشان می‌دهد برای جلوگیری از این مشکل بیشتر یارانه‌ها را به صورت کالایی پرداخت می‌کنند.

۴- تغییر نظام پرداخت یارانه‌ها دارای دو اثر مستقیم و غیرمستقیم تورمی خواهد بود که حتماً باید مورد توجه و عنایت قرار گیرد. به ویژه اینکه

جدول (۱)- روند سهم یارانه‌ها از هزینه‌های دولتی، کل مالیات‌ها و تولید ناخالص داخلی به

علاوه یارانه‌های سرانه به قیمت جاری و ثابت (۱۳۶۹=۱۰۰)

طی سال‌های ۱۳۵۲-۸۲

سال	کل یارانه‌ها به قیمت جاری (میلیارد ریال)	بودجه دولت (میلیارد ریال)	نیست یارانه‌ها به درآمدهای مالیاتی (درصد)	نیست یارانه‌ها به تولید ناخالص داخلی (درصد)	نیست یارانه‌ها به قیمت ثابت (میلیارد ریال)	کل یارانه‌ها به قیمت ثابت (ریال)	بودجه سرانه به قیمت ثابت (ریال)
۱۳۵۲	۷/۳	۵۳۱/۴	۱/۴	۰/۷۲	۱۰۵۱	۲۳۳	۲۳۷
۱۳۵۳	۶۴/۰	۱۱۷۴/۴	۰/۴	۲/۲	۸۰۱/۴	۲۰۰۴	۲۵۰۸۱
۱۳۵۴	۱۱۷/۱	۱۴۹۶/۲	۰/۸	۲/۶	۱۳۳۲/۷	۳۵۶۹	۴۰۶۸
۱۳۵۵	۸۴/۰	۱۶۷۵/۴	۰/۰	۱/۹	۸۲۰/۷	۲۴۹۱	۲۴۲۴۷
۱۳۵۶	۶۵/۸	۲۱۷۴/۹	۰/۰	۱/۳	۵۱۴/۸	۱۸۷۸	۱۴۶۹۷
۱۳۵۷	۴۲/۶	۲۰۴۴/۲	۰/۱	۰/۸۵	۳۰۳/۱	۱۱۷۱	۸۲۳-
۱۳۵۸	۷۹/۲	۲۰۱۸/۲	۰/۹	۱/۳	۵۰۶/۷	۲۰۹۶	۱۳۴۰..
۱۳۵۹	۷۲/۳	۲۲۴۹/۳	۰/۷	۰/۵۹	۱۹۳/۱	۹۵-	۴۹۱۴
۱۳۶۰	۸۱/۳	۲۷۰۷۱	۰/۰	۱/۱	۳۴۱/۹	۱۹۹۱	۸۲۷۴
۱۳۶۱	۱۰۹/۷	۳۱۶۶/۲	۰/۱	۱/۱	۲۸۷/۲	۲۰۸۷	۹۱۲۷
۱۳۶۲	۱۰۶/۱	۳۶۷۱/۷	۰/۵	۰/۸۵	۲۲۶/۱	۲۲۴۶	۷۳۹۸
۱۳۶۳	۱۰۲/۲	۲۳۵۲/۴	۰/۹	۰/۸۹	۳۳۴/۴	۲۶۲۲	۷۳۰-۱
۱۳۶۴	۱۱۶/۴	۲۳۱۳/۶	۰/۶	۰/۸۱	۳۰۳/۲	۲۲۴۵	۵۳۷۲
۱۳۶۵	۱۲۷/۱	۳۱۵۶/۸	۰/۰	۰/۸۷	۲۶۸/۳	۲۵۷۵	۵۴۲۵
۱۳۶۶	۱۰۴/۵	۳۶۴۰/۶	۰/۹	۰/۵۸	۱۷۲/۵	۲۰۶۴	۲۲۴۴
۱۳۶۷	۹۰/۶	۴۲۱۰/۶	۰/۲	۰/۴۵	۱۱۶/۵	۱۷۰۲	۲۲۲۴
۱۳۶۸	۱۵۲/۵	۴۳۱۶/۷	۰/۸	۰/۵۶	۱۷۷/۱	۲۰۵۶	۲۲۲۰
۱۳۶۹	۴۰۳/۹	۶-۰۱/۱	۰/۷	۱/۲	۴-۰۳/۹	۷۴۱۲	۷۴۱۲
۱۳۷۰	۵۱۴/۹	۸۰۹۰/۹	۰/۴	۰/۱	۴۲۶/۶	۹۲۲۲	۷۵۴۰.
۱۳۷۱	۱۰۵۳/۸	۱۰۷۵۶/۸	۰/۹	۰/۸	۷-۰۸/۷	۱۸۷۷۶	۱۲۵۰۹
۱۳۷۲	۲۳۳۷/۷	۲۰۸۸۶/۹	۰/۲	۰/۱	۱۲۶۷/۷	۴۰۶۶۴	۲۲۰۵۲
۱۳۷۳	۲۶۸۶/۱	۲۸۱۱۲/۴	۰/۷	۰/۸	۱۴۷۸/۶	۶۳۱۹۴	۲۵۲۴۹
۱۳۷۴	۴۸۹۵/۱	۴۱۲۲-۰/۹	۰/۸	۰/۶	۱۳۱۴/۵	۸۴۱۲۷	۲۲۰۹۰
۱۳۷۵	۵۵۰۶	۵۶۷۸۳/۱	۰/۷	۰/۳	۱۲۰۰/۱	۹۱۶۸۲	۱۹۹۸۳
۱۳۷۶	۵۰۸۰/۳	۶۵۴۲۸	۰/۸	۰/۷	۹۱۲/۵	۹۲۸۶	۱۴۷۱
۱۳۷۷	۵۸۰۶/۱	۷-۰۹۷/۲	۰/۲	۰/۸	۹۱۲/۰	۹۲۸۶	۱۴۷۱
۱۳۷۸	۷-۰۷۱/۲	۹۲۱۶/۰/۸	۰/۶	۰/۶	۹۲۶/۵	۱۱۲۵۹۹	۱۴۷۰۴
۱۳۷۹	۸۸۹۸/۱	۱۰۸۳۱/۶/۲	۰/۲	۰/۵	۱۰۳۵/۴	۱۳۹۲۴۹	۱۶۰۲۳
۱۳۸۰	۱۰۰۱۱/۹	۱۳۱۸۲۳	۰/۶	۰/۵	۱۰۴۷۳/۳	۱۵۴۲۷-	۱۶۱۴-
۱۳۸۱	۲۱۵۲۷/۳	۲۲۹۹۶۳	۰/۴	۰/۴	۱۹۴۴/۹	۲۲۶۱۸۱	۲۹۴۶۹
۱۳۸۲	۲۸۸۷۵/۲	۲۶۷۲۶۱	۰/۹	۰/۴	۲۲۵۶/۷	۴۳۰۴۵۹	۳۳۶۴۲

مأخذ: - سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، قوانین بودجه، سال‌های مختلف.

- بانک مرکزی، گزارش اقتصادی و تراز نامه، سال‌های مختلف.

- سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان.

جدول (۲)- یارانه‌های پرداختی به تفکیک تولیدی، مصرفی، خدماتی و سایر در سال‌های ۱۳۵۰-۱۳۵۸ واحد: میلیارد ریال

ما خواست: سازمان حفاظت مصروف گشتنگان و تغییرگشتنگان،
مبلغ ۲۰ هزار روبل به عنوان ماله انتقالی نزد از مردم سال ۱۸ علاوه بر مبلغ کل پارهه بود را خشت شده است.

جدول (۳)- بارانه‌های پرداختی به کالاهای اساسی خوراکی، کود و سم

ارقام : میلیارد ریال

سال	گندم	قند و شکر	شیر و پنیر	روغن *	گوشت*	برنج	کود و سم
۱۳۵۵	--	--	--	--	--	--	--
۱۳۵۶	۱۱,۱	۱۳۸	۲	-	۸,۶	--	--
۱۳۵۷	۵,۵	۴,۴	۲,۷	۶	۱۰,۱	--	--
۱۳۵۸	۱۵,۲	۲۳,۳	۳,۹	۱	۱۷,۵	--	--
۱۳۵۹	۳,۷	۱۲	۳,۳	--	--	--	--
۱۳۶۰	۲۴	۱۸,۷	۲,۴	--	--	--	--
۱۳۶۱	۳۷	۶	۳,۶	--	--	--	--
۱۳۶۲	۲۴,۳	۱۵	۵,۹	--	--	--	--
۱۳۶۳	۲۷	۱۴,۴	۸,۲	--	--	--	--
۱۳۶۴	۵۱	۱۵	۸,۱	--	--	--	--
۱۳۶۵	۶۸,۳	۱۳	۹,۱	--	--	--	--
۱۳۶۶	۴۰	۲۱	۹,۱	--	--	--	--
۱۳۶۷	۳۸,۵	۱۱	۱۰,۳	--	--	--	--
۱۳۶۸	۴۵,۲	۲۹,۸	۲۱,۳	--	--	--	--
۱۳۶۹	۱۷۱	۶۷	۲۰	--	--	--	--
۱۳۷۰	۲۵۰,۲	۸۱	۳۰	--	--	--	--
۱۳۷۱	۵۱۲,۰	۱۹۳	۵۱	--	--	--	--
۱۳۷۲	۱۱۵۴,۴	۲۰۵	۱۰۳	--	--	--	--
۱۳۷۳	۲۰۹۴,۵	۲۹۴,۹	۱۲۹	۲۵۵	۲۳۷	۱۱۶	۵۲۲
۱۳۷۴	۲۸۸۱	۳۲۹	۲۲۶	۳۵۸	۲۲۵	۲۰۳	۶۰۳
۱۳۷۵	۲۶۰۹	۳۴۵	۳۳۱	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۸	۵۶۲
۱۳۷۶	۳۳۹۰	۲۹۲	۴۱۱	۱۳۶	۱۱۱	۷۷	۵۸۸
۱۳۷۷	۴۴۴۷,۵	۸۵	۲۸۴	۱۷۷	۸۴,۲	۱۵۹	۴۹۶
۱۳۷۸	۵۲۰۰	۲۰	۴۸۱	--	۱۸۰	۹۸	۵۳۰
۱۳۷۹	۵۸۳۵	۴۳۴	۶۲۳	-۳۱۶	۲۴۰	۴۲	۶۰۱
۱۳۸۰	۶۸۱۹	۴۳۹	۸۹	۷۰	۶۰۵	-۷۰	۵۲۸
۱۳۸۱	۱۳۷۵۹	--	۶۶۵	--	۳۹۸	--	۲۲۲۸
۱۳۸۲	۱۵۸۰۲	--	--	--	--	--	۲۳۶۲/۹

مأخذ: سازمان حمایت از مصرف کنندگان و تولید کنندگان.

* ارقام این دو کالا برای سال‌های ۱۳۵۹-۷۲ در دسترس نبوده است.

جدول ۴- برآورد یارانه بنزین طی دوره ۸۱۵-۱۳۷۴

سال	صرف (میلیارد لیتر)	قیمت داخلی (ریال)	قیمت FOB (ریال)	میزان یارانه (میلیارد ریال)
۷۴	۱۱/۱	۱۰۰	۵۲۹/۴	۴۷۹۱
۷۵	۱۲	۱۳۰	۶۶۴/۵	۶۴۲۶
۷۶	۱۲/۷	۱۶۰	۷۰۷/۷	۶۹۸۶
۷۷	۱۳/۶۹	۲۰۰	۷۰۵/۱	۶۹۱۶
۷۸	۱۴/۲	۳۵۰	۱۱۶۸/۸	۱۱۶۹۸
۷۹	۱۵/۰	۳۸۵	۱۷۶۸	۲۱۵۱۳
۸۰	۱۶/۷	۴۵۰	۱۴۶۵/۵	۱۶۹۷۶
۸۱	۱۸/۳	۵۰۰	۱۷۵۶	۲۳۰۶۱
۸۲	۲۰/۱	۶۵۰	۲۴۰۰	۳۵۱۷۵

ما خذ

- ۱- وزارت راه و ترابری، مجله ترابری ایران تا سال ۱۳۸۱.
 ۲- شرکت ملی نفت ایران، بازار جهانی نفت، تشریه روزانه، شماره ۳۶۹۲.

جدول (۵) - خط فقر نسبی خانوارها براساس روش استفاده از میانگین آماری

أرقام: ميليون ريال، هزار نفر

سال	میزان گن هر ماهه سالانه شهوری با توجه هزینه سالانه روسیانی	خط فقر نسبی شده سالانه	خط فقر نسبی روسیان سالانه	خط فقر ماهانه شهوری	خط فقر ماهانه روسیانی	تعداد افراد زیر خط فقر در شهر	تعداد افراد زیر خط فقر در روستا	تعداد کل افراد نموده در شهر	تعداد کل افراد نموده در روستا	درصد افراد زیر خط فقر در شهر	درصد افراد زیر خط فقر در روستا
۱۳۸۵	۱۲۸۱	۱۲۸۰	۱۲۷۹	۱۲۷۸	۱۲۷۷	۱۲۷۶	۱۲۷۵	۱۲۷۴	۱۲۷۳	۱۲۷۲	۱۲۷۱
۱۳۸۶	۱۲۸۷	۱۲۸۶	۱۲۸۵	۱۲۸۴	۱۲۸۳	۱۲۸۲	۱۲۸۱	۱۲۸۰	۱۲۷۹	۱۲۷۸	۱۲۷۷
۱۳۸۷	۱۲۹۳	۱۲۹۲	۱۲۹۱	۱۲۹۰	۱۲۸۹	۱۲۸۸	۱۲۸۷	۱۲۸۶	۱۲۸۵	۱۲۸۴	۱۲۸۳
۱۳۸۸	۱۲۹۹	۱۲۹۸	۱۲۹۷	۱۲۹۶	۱۲۹۵	۱۲۹۴	۱۲۹۳	۱۲۹۲	۱۲۹۱	۱۲۹۰	۱۲۸۹
۱۳۸۹	۱۳۰۵	۱۳۰۴	۱۳۰۳	۱۳۰۲	۱۳۰۱	۱۳۰۰	۱۳۰۱	۱۳۰۲	۱۳۰۳	۱۳۰۴	۱۳۰۵
۱۳۹۰	۱۳۱۱	۱۳۱۰	۱۳۰۹	۱۳۰۸	۱۳۰۷	۱۳۰۶	۱۳۰۷	۱۳۰۸	۱۳۰۹	۱۳۱۰	۱۳۱۱
۱۳۹۱	۱۳۱۷	۱۳۱۶	۱۳۱۵	۱۳۱۴	۱۳۱۳	۱۳۱۲	۱۳۱۳	۱۳۱۴	۱۳۱۵	۱۳۱۶	۱۳۱۷
۱۳۹۲	۱۳۲۳	۱۳۲۲	۱۳۲۱	۱۳۲۰	۱۳۱۹	۱۳۱۸	۱۳۱۹	۱۳۲۰	۱۳۲۱	۱۳۲۲	۱۳۲۳
۱۳۹۳	۱۳۲۹	۱۳۲۸	۱۳۲۷	۱۳۲۶	۱۳۲۵	۱۳۲۴	۱۳۲۵	۱۳۲۶	۱۳۲۷	۱۳۲۸	۱۳۲۹
۱۳۹۴	۱۳۳۵	۱۳۳۴	۱۳۳۳	۱۳۳۲	۱۳۳۱	۱۳۳۰	۱۳۳۱	۱۳۳۲	۱۳۳۳	۱۳۳۴	۱۳۳۵
۱۳۹۵	۱۳۴۱	۱۳۴۰	۱۳۳۹	۱۳۳۸	۱۳۳۷	۱۳۳۶	۱۳۳۷	۱۳۳۸	۱۳۳۹	۱۳۴۰	۱۳۴۱
۱۳۹۶	۱۳۴۷	۱۳۴۶	۱۳۴۵	۱۳۴۴	۱۳۴۳	۱۳۴۲	۱۳۴۳	۱۳۴۴	۱۳۴۵	۱۳۴۶	۱۳۴۷
۱۳۹۷	۱۳۵۳	۱۳۵۲	۱۳۵۱	۱۳۵۰	۱۳۵۱	۱۳۵۰	۱۳۵۱	۱۳۵۰	۱۳۵۱	۱۳۵۲	۱۳۵۳
۱۳۹۸	۱۳۵۹	۱۳۵۸	۱۳۵۷	۱۳۵۶	۱۳۵۷	۱۳۵۶	۱۳۵۷	۱۳۵۶	۱۳۵۷	۱۳۵۸	۱۳۵۹
۱۳۹۹	۱۳۶۵	۱۳۶۴	۱۳۶۳	۱۳۶۲	۱۳۶۳	۱۳۶۲	۱۳۶۳	۱۳۶۲	۱۳۶۳	۱۳۶۴	۱۳۶۵
۱۴۰۰	۱۳۷۱	۱۳۷۰	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۱
۱۴۰۱	۱۳۷۷	۱۳۷۶	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۵	۱۳۷۴	۱۳۷۵	۱۳۷۶	۱۳۷۷
۱۴۰۲	۱۳۸۳	۱۳۸۲	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۰	۱۳۸۱	۱۳۸۲	۱۳۸۳
۱۴۰۳	۱۳۸۹	۱۳۸۸	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۶	۱۳۸۷	۱۳۸۸	۱۳۸۹
۱۴۰۴	۱۳۹۵	۱۳۹۴	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۲	۱۳۹۳	۱۳۹۴	۱۳۹۵
۱۴۰۵	۱۴۰۱	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۰	۱۴۰۱	۱۴۰۰	۱۴۰۱
۱۴۰۶	۱۴۰۷	۱۴۰۶	۱۴۰۵	۱۴۰۴	۱۴۰۵	۱۴۰۴	۱۴۰۵	۱۴۰۴	۱۴۰۵	۱۴۰۶	۱۴۰۷
۱۴۰۷	۱۴۱۳	۱۴۱۲	۱۴۱۱	۱۴۱۰	۱۴۱۱	۱۴۱۰	۱۴۱۱	۱۴۱۰	۱۴۱۱	۱۴۱۲	۱۴۱۳
۱۴۰۸	۱۴۱۹	۱۴۱۸	۱۴۱۷	۱۴۱۶	۱۴۱۷	۱۴۱۶	۱۴۱۷	۱۴۱۶	۱۴۱۷	۱۴۱۸	۱۴۱۹
۱۴۰۹	۱۴۲۵	۱۴۲۴	۱۴۲۳	۱۴۲۲	۱۴۲۳	۱۴۲۲	۱۴۲۳	۱۴۲۲	۱۴۲۳	۱۴۲۴	۱۴۲۵
۱۴۱۰	۱۴۳۱	۱۴۳۰	۱۴۲۹	۱۴۲۸	۱۴۲۹	۱۴۲۸	۱۴۲۹	۱۴۲۸	۱۴۲۹	۱۴۳۰	۱۴۳۱
۱۴۱۱	۱۴۳۷	۱۴۳۶	۱۴۳۵	۱۴۳۴	۱۴۳۵	۱۴۳۴	۱۴۳۵	۱۴۳۴	۱۴۳۵	۱۴۳۶	۱۴۳۷
۱۴۱۲	۱۴۴۳	۱۴۴۲	۱۴۴۱	۱۴۴۰	۱۴۴۱	۱۴۴۰	۱۴۴۱	۱۴۴۰	۱۴۴۱	۱۴۴۲	۱۴۴۳
۱۴۱۳	۱۴۴۹	۱۴۴۸	۱۴۴۷	۱۴۴۶	۱۴۴۷	۱۴۴۶	۱۴۴۷	۱۴۴۶	۱۴۴۷	۱۴۴۸	۱۴۴۹
۱۴۱۴	۱۴۵۵	۱۴۵۴	۱۴۵۳	۱۴۵۲	۱۴۵۳	۱۴۵۲	۱۴۵۳	۱۴۵۲	۱۴۵۳	۱۴۵۴	۱۴۵۵
۱۴۱۵	۱۴۶۱	۱۴۶۰	۱۴۵۹	۱۴۵۸	۱۴۵۹	۱۴۵۸	۱۴۵۹	۱۴۵۸	۱۴۵۹	۱۴۶۰	۱۴۶۱
۱۴۱۶	۱۴۶۷	۱۴۶۶	۱۴۶۵	۱۴۶۴	۱۴۶۵	۱۴۶۴	۱۴۶۵	۱۴۶۴	۱۴۶۵	۱۴۶۶	۱۴۶۷
۱۴۱۷	۱۴۷۳	۱۴۷۲	۱۴۷۱	۱۴۷۰	۱۴۷۱	۱۴۷۰	۱۴۷۱	۱۴۷۰	۱۴۷۱	۱۴۷۲	۱۴۷۳
۱۴۱۸	۱۴۷۹	۱۴۷۸	۱۴۷۷	۱۴۷۶	۱۴۷۷	۱۴۷۶	۱۴۷۷	۱۴۷۶	۱۴۷۷	۱۴۷۸	۱۴۷۹
۱۴۱۹	۱۴۸۵	۱۴۸۴	۱۴۸۳	۱۴۸۲	۱۴۸۳	۱۴۸۲	۱۴۸۳	۱۴۸۲	۱۴۸۳	۱۴۸۴	۱۴۸۵
۱۴۲۰	۱۴۹۱	۱۴۹۰	۱۴۸۹	۱۴۸۸	۱۴۸۹	۱۴۸۸	۱۴۸۹	۱۴۸۸	۱۴۸۹	۱۴۹۰	۱۴۹۱
۱۴۲۱	۱۴۹۷	۱۴۹۶	۱۴۹۵	۱۴۹۴	۱۴۹۵	۱۴۹۴	۱۴۹۵	۱۴۹۴	۱۴۹۵	۱۴۹۶	۱۴۹۷
۱۴۲۲	۱۵۰۳	۱۵۰۲	۱۵۰۱	۱۵۰۰	۱۵۰۱	۱۵۰۰	۱۵۰۱	۱۵۰۰	۱۵۰۱	۱۵۰۲	۱۵۰۳
۱۴۲۳	۱۵۰۹	۱۵۰۸	۱۵۰۷	۱۵۰۶	۱۵۰۷	۱۵۰۶	۱۵۰۷	۱۵۰۶	۱۵۰۷	۱۵۰۸	۱۵۰۹
۱۴۲۴	۱۵۱۵	۱۵۱۴	۱۵۱۳	۱۵۱۲	۱۵۱۳	۱۵۱۲	۱۵۱۳	۱۵۱۲	۱۵۱۳	۱۵۱۴	۱۵۱۵
۱۴۲۵	۱۵۲۱	۱۵۲۰	۱۵۱۹	۱۵۱۸	۱۵۱۹	۱۵۱۸	۱۵۱۹	۱۵۱۸	۱۵۱۹	۱۵۲۰	۱۵۲۱
۱۴۲۶	۱۵۲۷	۱۵۲۶	۱۵۲۵	۱۵۲۴	۱۵۲۵	۱۵۲۴	۱۵۲۵	۱۵۲۴	۱۵۲۵	۱۵۲۶	۱۵۲۷
۱۴۲۷	۱۵۳۳	۱۵۳۲	۱۵۳۱	۱۵۳۰	۱۵۳۱	۱۵۳۰	۱۵۳۱	۱۵۳۰	۱۵۳۱	۱۵۳۲	۱۵۳۳
۱۴۲۸	۱۵۳۹	۱۵۳۸	۱۵۳۷	۱۵۳۶	۱۵۳۷	۱۵۳۶	۱۵۳۷	۱۵۳۶	۱۵۳۷	۱۵۳۸	۱۵۳۹
۱۴۲۹	۱۵۴۵	۱۵۴۴	۱۵۴۳	۱۵۴۲	۱۵۴۳	۱۵۴۲	۱۵۴۳	۱۵۴۲	۱۵۴۳	۱۵۴۴	۱۵۴۵
۱۴۳۰	۱۵۵۱	۱۵۵۰	۱۵۴۹	۱۵۴۸	۱۵۴۹	۱۵۴۸	۱۵۴۹	۱۵۴۸	۱۵۴۹	۱۵۵۰	۱۵۵۱
۱۴۳۱	۱۵۵۷	۱۵۵۶	۱۵۵۵	۱۵۵۴	۱۵۵۵	۱۵۵۴	۱۵۵۵	۱۵۵۴	۱۵۵۵	۱۵۵۶	۱۵۵۷
۱۴۳۲	۱۵۶۳	۱۵۶۲	۱۵۶۱	۱۵۶۰	۱۵۶۱	۱۵۶۰	۱۵۶۱	۱۵۶۰	۱۵۶۱	۱۵۶۲	۱۵۶۳
۱۴۳۳	۱۵۶۹	۱۵۶۸	۱۵۶۷	۱۵۶۶	۱۵۶۷	۱۵۶۶	۱۵۶۷	۱۵۶۶	۱۵۶۷	۱۵۶۸	۱۵۶۹
۱۴۳۴	۱۵۷۵	۱۵۷۴	۱۵۷۳	۱۵۷۲	۱۵۷۳	۱۵۷۲	۱۵۷۳	۱۵۷۲	۱۵۷۳	۱۵۷۴	۱۵۷۵
۱۴۳۵	۱۵۸۱	۱۵۸۰	۱۵۷۹	۱۵۷۸	۱۵۷۹	۱۵۷۸	۱۵۷۹	۱۵۷۸	۱۵۷۹	۱۵۸۰	۱۵۸۱
۱۴۳۶	۱۵۸۷	۱۵۸۶	۱۵۸۵	۱۵۸۴	۱۵۸۵	۱۵۸۴	۱۵۸۵	۱۵۸۴	۱۵۸۵	۱۵۸۶	۱۵۸۷
۱۴۳۷	۱۵۹۳	۱۵۹۲	۱۵۹۱	۱۵۹۰	۱۵۹۱	۱۵۹۰	۱۵۹۱	۱۵۹۰	۱۵۹۱	۱۵۹۲	۱۵۹۳
۱۴۳۸	۱۵۹۹	۱۵۹۸	۱۵۹۷	۱۵۹۶	۱۵۹۷	۱۵۹۶	۱۵۹۷	۱۵۹۶	۱۵۹۷	۱۵۹۸	۱۵۹۹
۱۴۳۹	۱۶۰۵	۱۶۰۴	۱۶۰۳	۱۶۰۲	۱۶۰۳	۱۶۰۲	۱۶۰۳	۱۶۰۲	۱۶۰۳	۱۶۰۴	۱۶۰۵
۱۴۴۰	۱۶۱۱	۱۶۱۰	۱۶۰۹	۱۶۰۸	۱۶۰۹	۱۶۰۸	۱۶۰۹	۱۶۰۸	۱۶۰۹	۱۶۱۰	۱۶۱۱
۱۴۴۱	۱۶۱۷	۱۶۱۶	۱۶۱۵	۱۶۱۴	۱۶۱۵	۱۶۱۴	۱۶۱۵	۱۶۱۴	۱۶۱۵	۱۶۱۶	۱۶۱۷
۱۴۴۲	۱۶۲۳	۱۶۲۲	۱۶۲۱	۱۶۲۰	۱۶۲۱	۱۶۲۰	۱۶۲۱	۱۶۲۰	۱۶۲۱	۱۶۲۲	۱۶۲۳
۱۴۴۳	۱۶۲۹	۱۶۲۸	۱۶۲۷	۱۶۲۶	۱۶۲۷	۱۶۲۶	۱۶۲۷	۱۶۲۶	۱۶۲۷	۱۶۲۸	۱۶۲۹
۱۴۴۴	۱۶۳۵	۱۶۳۴	۱۶۳۳	۱۶۳۲	۱۶۳۳	۱۶۳۲	۱۶۳۳	۱۶۳۲	۱۶۳۳	۱۶۳۴	۱۶۳۵
۱۴۴۵	۱۶۴۱	۱۶۴۰	۱۶۳۹	۱۶۳۸	۱۶۳۹	۱۶۳۸	۱۶۳۹	۱۶۳۸	۱۶۳۹	۱۶۴۰	۱۶۴۱
۱۴۴۶	۱۶۴۷	۱۶۴۶	۱۶۴۵	۱۶۴۴	۱۶۴۵	۱۶۴۴	۱۶۴۵	۱۶۴۴	۱۶۴۵	۱۶۴۶	۱۶۴۷
۱۴۴۷	۱۶۵۳	۱۶۵۲	۱۶۵۱	۱۶۵۰	۱۶۵۱	۱۶۵۰	۱۶۵۱	۱۶۵۰	۱۶۵۱	۱۶۵۲	۱۶۵۳
۱۴۴۸	۱۶۵۹	۱۶۵۸	۱۶۵۷	۱۶۵۶	۱۶۵۷	۱۶۵۶	۱۶۵۷	۱۶۵۶	۱۶۵۷	۱۶۵۸	۱۶۵۹
۱۴۴۹	۱۶۶۵	۱۶۶۴	۱۶۶۳	۱۶۶۲	۱۶۶۳	۱۶۶۲	۱۶۶۳	۱۶۶۲	۱۶۶۳	۱۶۶۴	۱۶۶۵
۱۴۵۰	۱۶۷۱	۱۶۷۰	۱۶۶۹	۱۶۶۸	۱۶۶۹	۱۶۶۸	۱۶۶۹	۱۶۶۸	۱۶۶۹	۱۶۷۰	۱۶۷۱
۱۴۵۱	۱۶۷۷	۱۶۷۶	۱۶۷۵	۱۶۷۴	۱۶۷۵	۱۶۷۴	۱۶۷۵	۱۶۷۴	۱۶۷۵	۱۶۷۶	۱۶۷۷
۱۴۵۲	۱۶۸۳	۱۶۸۲	۱۶۸۱	۱۶۸۰	۱۶۸۱	۱۶۸۰	۱۶۸۱	۱۶۸۰	۱۶۸۱	۱۶۸۲	۱۶۸۳
۱۴۵۳	۱۶۸۹	۱۶۸۸	۱۶۸۷	۱۶۸۶	۱۶۸۷	۱۶۸۶	۱۶۸۷	۱۶۸۶	۱۶۸۷	۱۶۸۸	۱۶۸۹
۱۴۵۴	۱۶۹۵	۱۶۹۴	۱۶۹۳	۱۶۹۲	۱۶۹۳	۱۶۹۲	۱۶۹۳	۱۶۹۲	۱۶۹۳	۱۶۹۴	۱۶۹۵
۱۴۵۵	۱۷۰۱	۱۷۰۰	۱۷۰۱	۱۷۰۰	۱۷۰۱	۱۷۰۰	۱۷۰۱	۱۷۰۰	۱۷۰۱	۱۷۰۰	۱۷۰۱
۱۴۵۶	۱۷۰۷	۱۷۰۶	۱۷۰۵	۱۷۰۴	۱۷۰۵	۱۷۰۴	۱۷۰۵	۱۷۰۴	۱۷۰۵	۱۷۰۶	۱۷۰۷
۱۴۵۷	۱۷۱۳	۱۷۱۲	۱۷۱۱	۱۷۱۰	۱۷۱۱	۱۷۱۰	۱۷۱۱	۱۷۱۰	۱۷۱۱	۱۷۱۲	۱۷۱۳
۱۴											

ماخذ محاسبه شده بوسیله اطلاعات مرکز کمار ایران، هزینه، درآمد خانوارهای شهری و روستایی، سال های مختلف: سالیز.

۱۳۰۸-۱۹۴۷ (۲)- فرمات مخصوص سیرانه بات در گروه دای مخلوق خوبی از مفهوم شناختی طبی سارهای

۹۷: محساشه شده به مبنای: ۹۷[۱] پس از آنکه این اتفاقات درخواست، در سال ۱۸۷۰-۱۸۷۱ میلادی در سارگوتار

مانند: همان

ماده : همان

ماده : همان

جدول (۸)- قیمت و مصرف سرانه قند و شکر در گروههای مختلف هزینه در مناطق شهری طی سالهای ۱۳۸۰-۱۳۸۱

17.7	16.7	16.7	15.9	15.2	15.3	14.2	12.9	11.7	10.9	15.4	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)	1380	
2712.4	2584.7	2380.1	2293.6	2217.2	2289.3	2184.1	2204.4	2097.0	2094.0	2338.8	قیمت (ریال)		
16.9	16.6	16.1	14.9	14.4	13.2	13.0	11.8	10.6	11.2	15.0	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)	1381	
3275.212	2909.702	2904.999	2745.541	2705.795	2700.724	2832.427	2691.742	2710.22	2757.539	2890.606	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)		
16.9	16.7	14.6	13.4	13.0	12.3	11.5	10.5	10.6	9.3	14.54068	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)	1382	
3962.421	3629.118	3677.114	3538.715	3584.558	3418.677	3420.72	3401.38	2971.348	3115.569	3669.907	قیمت (ریال)		

جدول (۹)- قیمت و مصرف سرانه روغن در گروههای مختلف هزینه در مناطق شهری طی سالهای ۱۳۸۰-۱۳۸۱

15.2	15.5	14.8	13.7	13.2	12.9	12.3	11.0	11.1	10.3	13.4	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)	1380	
4893.7	4617.7	4349.1	4194.8	4034.2	4082.5	3948.7	3959.1	4015.4	4041.9	4250.6	قیمت (ریال)		
15.5	14.7	14.2	13.7	12.8	12.0	11.5	10.4	10.6	11.1	13.5	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)	1381	
6088.0	5539.7	5317.2	5114.8	5046.1	5003.6	5035.0	4967.7	4883.5	5256.9	5351.7	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)		
16.0299	15.36728	14.02413	12.84921	12.09698	11.9413	11.58027	11.55638	10.31986	10.01694	13.86341	مقدار مصرف سرانه (کیلوگرم)	1382	
7461.972	6940.805	6757.638	6857.567	6580.31	6781.479	6549.671	6634.296	6208.68	6030.392	6902.329	قیمت (ریال)		

پی نوشت:

۱- طی ۷ سال (۱۳۶۴-۷۰) بخش صنعت در مجموع ۵۰/۳ میلیارد ریال یارانه از سازمان حمایت دریافت کرد.